

ת"ד 1067/09/19 - מדינת ישראל נגד ריקי צרנינסקי

בית המשפט לתעבורה תל אביב

ת"ד 1067-09-19 מדינת ישראל נ' צרנינסקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ריקי צרנינסקי

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתה של הנאשמת ובין העונש המוטל עליה.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותה פוגעת בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכך שגרמה לתאונת דרכים בה נחבלה הולכת רגל חבלה של ממש - שבר בשורש יד שמאל - המדובר בקטינה כבת 14 שנה.

התאונה התרחשה במעבר חצייה. התביעה ביקשה שלא להפחית מפסילת המינימום ואילו הסנגור ביקש לקצר ככל האפשר בתקופת הפסילה.

בפי הסנגור תרעומת על כי האירוע נחקר 4-5 חודשים, לאחר התרחשותו. וכן מלין על כי בוחן לא הגיע לשטח.

דע עקא - הסנגור מתעלם מכך שהנאשמת הזיזה רכבה ממקום התאונה קודם להודעה למשטרה. בנסיבות אלו, אין כל בסיס לטענתו ולביקורת אותה מטיח בחוקר.

הסנגור מבקש להקל בעונש מנסיבותיה האישיות של הנאשמת, צורכי עבודתה כפי מכתב המעסיק וכן הצורך בטיפול באמה המתגוררת בצפון הארץ, המידע הרפואי הונח בפניי. עוד מפנה הסנגור לקשיי התקופה בשל מחלת הקורונה.

לנאשמת ותק נהיגה משנת 1984 ולחובתה 18 הרשעות קודמות.

כשלעצמי לא מצאתי כל הצדקה להפחית מפסילת החובה. כלומר להפחית משלושה חודשי פסילה, בצד פסילה מותנית וקנס. פסילת חובה - כשמה כן היא, פסילה מינימלית.

בטיעון כי השבר התאחה אין כל ממש מדובר בקטינה אשר ידה גובסה למשך חודשיים ואינני מכירה אדם אשר היה רואה בפציעה כזו של בנו - עניין של מה בכך.

לאחר ששבתי ושקלתי הנטען ומחמת העובדה שבדין שנערך בפני כבוד השופטת שלזינגר שמאי, הוצע הסדר טיעון מקל ובו 70 ימי פסילה בלבד, מצאתי לנכון לנהוג עם הנאשמת לפני משורת הדין ולהעמיד הפסילה על 70 יום בלבד ולו בלבד מחמת החשש שהצגת ההסדר אפשר ויצרה בלבה אלמנט של הסתמכות. אדגיש כי מכבוד השופטת שלזינגר שמאי נבצר ליישב בדין והצדדים הביאו הסכמתם למתן גזר דין על ידי מותב זה.

יש לשוב ולהזכיר כי על פי פסיקת בית המשפט העליון בעניינה לגבי תאונות דרכים, יש להמעיט בהתחשבות בנסיבות האישיות שהרי מרבית הנהגים העבריינים הינם אנשים נורמטיביים באורחות חייהם.

סוף דבר:

קנס

הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך ₪ 1,800 או 30 ימי מאסר שתישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

שובר תשלום ישלח לכתובתה הרשומה של הנאשמת ו/או סנגורה.

פסילה בפועל

הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 70 ימים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 90 יום.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על

תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בלוד.

ניתנה היום, ט"ז בטבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.